

نیروی کار، کالائی است که طبقه ی کارگر برای آن نرخ تعیین نمی کند

محمد فرجی

اول بهمن ماه هشتاد و پنج

دولت و کارفرمایان آخر هر سال بدون حضور نماینده های واقعی و منتخب کارگران طی جلساتی دستمزد کارگران را تعیین کرده و آن را به کارگران اعلام میکنند.

گویا کارفرمایان با پیشنهاد دولت به عنوان بزرگترین کارفرما در ایران مسئله دارند و باید جلسه ای برای تصمیم گیری در اینمورد برگزار شده و بعد از چک و چانه زنی هایی خودمانی به توافق برسند!؟

پس از این جلسات و مانور حول آن برای تحمیق کارگران، میزان دستمزدها را از طریق روزنامه های کثیرالانتشار به جامعه اعلام می کنند. اینکه در تعیین این دستمزدها کارگران به عنوان فروشندگان نیروی کار کجا هستند و چه کسی از آنان پرسیده است که نیروی کارتان را به چه نرخ می فروشید، مهم نیست!؟

دولت و کار فرما ! خیلی جالب است. ظاهرا دولت میانجی است و کارگران و کار فرماها باید بر سر این مسئله بحث بکنند. اما اینجا بجای نمایندگان طبقه ی کارگر، شوراهای اسلامی کار و خانه کارگر که تشکلهای بر آمده از دولت هستند در این جلسات حضور دارند. طی این پروسه دستمزد کارگران هر سال در واقع توسط دولت و کار فرمایان تعیین میشود و به این ترتیب طبقه کارگر نمیتواند نماینده های خود را از طریق تشکلهای آزادش انتخاب کرده و در تعیین دستمزدها نقشی داشته باشد. این وضعیت تماما در خدمت کسب سود دلخواه صاحبان سرمایه و استثمار هر چه بیشتر کارگران است.

در این چرخه، آخر هر سال میزان دستمزد طبقه ی کارگر توسط کسانی به بحث گذاشته می شود که منافعشان در پایین بودن دستمزد ها است، شاید اگر مختصر فشاری هم که از پایین توسط کارگران وارد میشود، نبود، همین جلسات نیز برگزار نمیشد.

اما اصل مسئله چیست؟

نیروی کار مانند هر کالای دیگر کالائی است که بر طبق ادعای مدافعین مناسبات موجود، علی الاصول باید توسط فروشندگانش برای آن نرخ تعیین شود. اما آنجا که سود صاحبان سرمایه با پرداخت دستمزد مناسب برای صاحبان نیروی کار به خطر میافتد، دیگر کسی به اصول مورد ادعای خود نیز کاری ندارد. به واقع صاحبان نیروی کار به عنوان منشا اصلی تولید ثروت در جامعه، آنجا که زور صاحبان سرمایه می چربد و کارگران نمیتوانند از حقوق خود دفاعی بکنند، نمیتوانند و نباید نقشی نیز در تعیین قیمت فروش نیروی کارشان داشته باشند، چرا که اساس فعالیت انسانها در نظام سرمایه داری کسب سود است و اگر قرار باشد فروشندگان نیروی کار به عنوان تولید کنندگان اصلی ثروت در جامعه، نقشی در تعیین دستمزدها داشته باشند طبیعی است که سود سرمایه پایین میاید و این با جوهر واقعی مناسبات حاکم بر فعالیت انسانها در نظام سرمایه داری در تناقض است.

تحت چنین مناسباتی است که خط فقر نیز در جامعه سیصد هزار تومان در ماه اعلام می شود و حداقل دستمزد کارگران در سال ۸۵، یکصد و پنجاه هزار تومان تعیین میگردد. ۱۵۰ هزار تومان پایین تر از زیر خط فقر اعلام شده!! طبقه ای که خالق همه ی نعمتهای موجود در جامعه است باید مجبور شود زیر خط فقر زندگی کند. اینجاست که خواست حضور نماینده های تشکلهای آزاد کارگری در شورای عالی کار به مطالبه طبقه ی کارگر تبدیل شده و هر سال در قطعنامه های اول ماه اعلام میشود.

مبارزه برای افزایش دستمزدها تا رسیدن به یک زندگی در شان انسان امروز برای طبقه ی کارگر یک امر هر روزه است و باید به آن هویت و تعین لازم داده شود. کسانی که ظاهرا از طرف طبقه ی کارگر در شورای عالی کار حضور دارند هیچگاه نخواسته اند کمترین بهبودی در زندگی کارگران ایجاد شود.

نماینده های کارگران برای تعیین میزان دستمزدها بایستی از دل تشکلهای آزاد کارگری و از طریق مجامع عمومی این تشکلهای در همه ی مراکز صنعتی و کارگری انتخاب بشوند، تنها در چنین صورتی است که کارگران قادر خواهند شد در باره میزان دستمزد خود تصمیم بگیرند.

بنابر این قدم اول برای ایجاد نقشی واقعی برای کارگران در تعیین نرخ دستمزدها، تلاش کارگران برای ایجاد تشکلهای آزاد کارگری و برپایی مجامع عمومی در همه مراکز کارگری است. بدون چنین رویکردی در میان کارگران، در همیشه بر پاشنه صاحبان سرمایه خواهد چرخید و هیچ بهبودی در شرایط زندگی کارگران ایجاد نخواهد شد چرا که کسب سود جوهر فعالیت صاحبان سرمایه است و کارگران در یک موقعیت ضعیف و بدون داشتن تشکلهای متحد کننده قدرتمند، قادر نخواهند شد جلو تحمیل شرایط فلاکتبار بر زندگیشان را بگیرند.

وضعیت حاضر در تعیین نرخ دستمزدها تنها با حضور نماینده های واقعی طبقه ی کارگر در تعیین دستمزدها میتواند تغییر بکند و این امر زمانی محقق خواهد شد که کارگران از طریق تشکلهای و مجامع عمومی خود نماینده های خود را آزادانه انتخاب بکنند. از اینرو باید از همین امروز برای تحقق چنین وضعیتی آستینها را بالا زد، هر چند که محدوده آن در شرایط حاضر کوچک باشد.

محمد فرجی

سایت شورا

۱۳۸۵/۱۱/۱